

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiæ Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiæ

7. Vtrum restituere debeat, qui aliquem à consecutione alicuius boni
impedituit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

Vtrum restituere debeat, qui aliquem à consecratione alicuius boni impedituit.

1. **Q**uia alterum impedituit à consecratione rei iustitia debitæ, v.c. beneficii Ecclesiastici, ad quipius iuri quæ situm erat, siue perfectum per concionem; siue imperfectum per legitimam electionem præsentationem, &c. tenetur ad restitucionem, constat ex dictis. Secundū ex libera voluntate corienda erat, & ille sine fraude impedit collator quominus conferret ipsi, cui animo destinauit, qnulla infertur ipsi iniuria: tamen si ex odio agn contra charitatē.

N.B. In externo foro actio conceditur de aduersus eum, qui ex emulatione agit, v.c. qui fundo fodiens, vicini fontem auertit, animo vicino, non agrum suum meliorem efficiendi.

2. **Q**ui Ecclesiastici beneficii collatore in iam dominatum ad conferendum Titio, precibus a confessione abducit, ut sibi, vel alteri, quamvis minus magno, conferatur, non videtur obligatus ad restitutio nem faciendam, quia collator nullam proprietatem iniuriam digniori, si, eo prætermisso, minus conferat: consequenter neque ille iniuriam, qui collatorem sua fatione, aut precibus ad id hunc mouet. Ergo, &c.

3. **Q**ui per vim aut fraudem impedit, quominus inter beneficium legatum, vel donum gratuium consequatur, ad damni compensationem obligatur, **C**. Si opportunis precibus obtineas à morituro, testamentum muter; Si mendacius episcopo perfid

deas, ut beneficium alii conferat, quam ipse decreverat. Item, si dolo impediatur aliquem, quo minus beneficium sibi conferri supplicet: quia licet v.c. Tito non compellat ius postulandi beneficium, tanquam sibi debitum, tamen competit ipsi ius supplcandi. Si cut pauperius non habet Eleemosynam tanquam debitum petendi, habet tamen ius mendicandi, obsecrandi: Quare si eos ab hoc iure impediatur, cogit ris damnum refirçire, (arbitrio prudentis) iuxta proportionem spei, quam habuerunt consequendi beneficii, eleemosynæ.

Reus & testis, si iuridice interrogati veritatem cœlantes, causa existant, quominus multa à iudice imponatur, non sunt ad restituionem obligati (quia omnini restituendi obligatio, propriè oritur ex læsione iustitiae commutativa. Reus autem veritatem celans propriè non peccat contra iustitiam commutativam, que inter partes Reipubl. versari solet, sed potius lœdit iustitiam publicam, iudicialem & vindicativam: siquidem ius & officium Magistratus cuiusque de criminibus inquirendi, per se ac directè non spectat pecuniarum multam seu commodum, sed publicæ pacis ac iustitiae conseruationem, cuius per accidens pecunaria multa imponitur) secus dicendum videtur, si pena ob commissum crimen contracta est ipso iure; quia tunc directè agitur ad penam solvendam, cuius iam reus factus est, qui crimen admissit; ac proinde ius iudicis lœdit, si falsis allegationibus siue mendaciis multam secundum legis decretum imponendam sibi, effugiat. Eademque ratio est de falso teste Iudicem in tali casu decipiente.